

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДО СПОРТИВНО- ОЗДОРОВЧОЇ РОБОТИ З ЛЮДЬМИ ТРЕТЬОГО ВІКУ

Леськів-Бондарчук Ганна

керівник фізичного виховання

Кременецький лісотехнічний фаховий коледж

Єрусалимець Катерина

заслужений працівник освіти України

викладач-методист

Кременецький фаховий коледж КОГПА ім. Тараса Шевченка

м. Кременець, Україна

На сьогоднішній день вимоги до висококваліфікованих спеціалістів характеризується підвищенням складності та інтенсивності трудових процесів. Соціально-економічні трансформації суспільства, розвиток економіки на ринкових засадах, поява ринку праці, збільшення тривалості життя і зростання сектора освітніх послуг вимагає якісних змін у концептуальних засадах професійної підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації фахівців фізичного виховання не тільки до роботи в навчально-виховній сфері, а й з людьми третього віку .

Аналіз літературних джерел показав що, методологічні підходи ґрунтовно досліджувалися в працях вітчизняних учених, а саме компетентнісний підхід розглядали такі науковці як: О. Пометун, О. В. Овчарук, С. Ящук, О. П. Савченко, А. О. Ярошенко та ін., культурологічний – М. Бастун, І. В. Колмогорова, А. В. Погодіної, акмеологічний – І. І. Драч, В. В. Примакова, І. Ніколаєску, В. Панасюк, В. М. Вакуленко, особистісно-орієнтований – Н. Опанасенко, Н. Письменній та ін.

Незважаючи на наявність значної кількості психолого-педагогічних досліджень, методологічні підходи та принципи готовності майбутніх фахівців фізичного виховання саме до спортивно-оздоровчої роботи з людьми третього віку у вищих навчальних закладах недостатньо досліджено в теоретико-методологічному аспекті.

Мета дослідження - визначити методологічні підходи та принципи готовності майбутніх фахівців фізичного виховання до спортивно-оздоровчої роботи з людьми третього віку.

Дослідники трактують термін «компетентнісний підхід» по-різному. Нам імponує думка А. О. Ярошенко, який визначає це поняття, як «один із напрямків модернізації освіти і такий, що передбачає високу готовність випускників вищих навчальних закладів до успішної діяльності в різних

сферах завдяки сформованості в них системи ключових компетентностей та відповідає прийнятій у більшості розвинених країн загальній концепції освітнього стандарту і прямо пов'язаний з переходом в конструюванні змісту освіти і систем контролю його якості на систему ключових компетентностей» [4 с. 7].

Формування освітніх цілей сьогодення, відбувається не на рівні держав, а на міждержавному, міжнаціональному рівнях, коли основні пріоритети й цілі освіти проголошуються в міжнародних конвенціях та документах і є стратегічними орієнтирами міжнародної спільноти. Тому важливим сьогодні є не тільки вміння оперувати власними знаннями, а й бути готовим змінюватись та пристосовуватись до нових потреб ринку праці, оперувати й управляти інформацією, активно діяти, швидко приймати рішення, навчатись упродовж життя [2, с. 6].

Отже, для формування професійної компетентності майбутніх фахівців фізичного виховання, здатних впроваджувати технології спортивно-оздоровчої роботи у професійну діяльність, пов'язану зі зміцненням здоров'я людей третього віку потрібне застосування компетентнісного підходу.

Для того, щоб бути конкурентоздатним фахівцем фізичного виховання в сучасних умовах потрібні не тільки спеціальні знання, а й загальна і професійна культура, що реалізує розвиток особистості, дозволить вийти за межі нормативної діяльності, надасть змогу створювати і передавати цінності, пов'язані із спортивно-оздоровчою роботою саме на це вказує культурологічний підхід.

Проектування моделі та створення варіантів розвитку і самореалізації особистості майбутнього фахівця фізичного виховання у процесі спортивно-оздоровчої роботи визначає діяльнісний підхід. Для ефективної реалізації цього підходу актуально не лише «організувати продуктивну освітню діяльність, але зробити її цілеспрямованою, вписавши в культурний контекст життєдіяльності студентів» [1, с. 71].

Нероздільно зрозуміти сукупність процесів педагогічних систем дозволяє системний підхід до педагогічних явищ. Завдяки цілісності та систематичності виникає можливість усвідомити всю суть різнобічності впровадження технологій спортивно-оздоровчої роботи у різноманітних її проявах, а саме: дидактичному, інноваційному, естетичному і інших.

Завдяки акмеологічному підходу, найвищою цінністю розвитку людини розглядається її індивідуальність. Індивідуальність як вищий рівень цілісного розвитку особистості, її акме (від гр. найвищий ступінь, вершина, розквітла сила, вершина зрілості) є вищою точкою розвитку людини, коли з'являються нові структурно-функціональні інтерактивні утворення, що забезпечують вищі форми поведінки й діяльності людини.

Отже, здійснення акмеологічного підходу у вищій фізкультурній освіті цілеспрямована на досягнення майбутніми фахівцями фізичного виховання вершин професійної майстерності у фізкультурно-оздоровчій роботі завдяки впровадженню спортивно-оздоровчої роботи з людьми третього віку.

Розгляд науково-теоретичних основ реалізації особистісно-орієнтованого підходу в навчально-виховному процесі дав змогу Н. Письменній сформулювати ряд важливих позицій, що «впливають на впровадження особистісно-орієнтованого підходу в практику роботи вищого навчального закладу, а саме: особистісно-орієнтоване навчання має забезпечити розвиток особистості ґрунтуючись на виявлених його індивідуальних особливостях; процес особистісно-орієнтованого навчання дає змогу кожному студенту можливість реалізувати себе; зміст освіти, його структура і засоби добираються таким чином, щоб студент мав можливість вибору; важливим засобом розвитку духовних й інтелектуальних сил студента є освіченість як сукупність знань, умінь, індивідуальних здібностей; навченість і освіченість не тотожні за своєю природою і результатами [3, с. 252].

Отже, особистісно-орієнтований підхід дає право спрямовувати навчальний процес на формування соціально значущих якостей особистості майбутнього фахівця фізичного виховання, здатного впроваджувати спортивно-оздоровчу роботу у професійну діяльність.

Висновки. Отже нами були описані методологічні підходи такі як: компетентнісний, культурологічний, діяльнісний, системний, акмеологічний, особистісно-орієнтований, завдяки яким ми можемо визначити концептуальні засади побудови моделі формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання до спортивно-оздоровчої роботи з людьми третього віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Атамась О. А. Формування готовності майбутніх вчителів фізичної культури до впровадження технологій оздоровчого фітнесу : дис. кандидата пед. наук / Атамась Ольга Анатоліївна. – Київ, 2015. – 77 с.
2. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи / під заг.ред. О. В. Овчарук. – К. : КІС, 2004. – 112 с.
3. Письменна Н. Особистісно-орієнтований підхід у контексті гуманізації навчально-виховного процесу / Н. Письменна // Проблеми підготовки сучасного вчителя. – 2013. – № 8(1). – С. 250-254.
4. Ярошенко А. О. Компетентнісний підхід як один із напрямів підвищення якості освіти підготовки фахівців соціальної сфери / А. О. Ярошенко // Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент. – 2013. – Вип. 14. – С. 5-12.